

Передплата

на «РУСЛАНА» вносить:

в Австрії:

на цілий рік . . . 20 кор.
на пів року . . . 10 кор.
на чверть року . . . 5 кор.
на місяць . . . 1.70 кор.

За границею.

на цілий рік . . . 16 рублів
або 36 франків
на пів року . . . 8 рублів
або 18 франків
Поодиноке число по 10 сот.

РУСЛАН

«Виреш ми очи і душу ми виреш: а не возьмеш милости і віра не возьмеш,
бо руске ми серце і віра руска.» — З Русланових псалмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові що дня крім неділь і руских свят о 5¹/₂ год. пополудни.

Редакция, адміністрація і експедиція «Руслана» під ч. І. п. Домбровського (Хорунжини). Експедиція місцева в Агенції Соколовського в пасажі Гавсмана.

Рукописи звертає ся лише на попереднє застереженє. — Рекламациі неопечатані вільні від порта. — Оголошеня звичайні приймають ся по ціні 20 с. від стрічки, а в «Надісланім» 40 с. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 30 с. від стрічки.

Політична досяглість японської побіди на корейському шляху.

(X) Про недільну побіду японської фльоти на корейському шляху над фльоютою Рождественського насіли були спершу лише неточні вісти. Одначе на основі дальших вістий можна собі тепер уже уявити весь хід і обсяг сего страшного бою і оцінити єго політичну досяглість. Се був справді морський бій, якого доси історія морських війн не зазнала і в першій хвилі можна було собі досяглість сего бою більше уявити як докладно оцінити. Російська армада, котра з такою гордостю під проводом верховного команданта Рождественського кружляла по Східнім океані, не зважаючи на нарушуванє нейтральности і постанови межинародного права, вже не ествує, не ествує і Росія яко морска потуга. З 24 кораблів російських знищив і полонив Тоґо 19, за розбитками, що спасали ся побігом до Владивостоку, пігнав ся Камімура і, як звіщають, мав їх також знищити, адмірал другої балтійської фльоти Небоґатов понав з трема тисячами російських корабельників в японський полон, а начальний командант Рождественський смертельно ранений, лежить в японському шпиталі. Протягом кількох годин постигло російську армаду нечуване в історії, страшне пораженє, а японський адмірал Тоґо зложив наглядні докази високої хоч молоді ще культури японської. Побіда Японців є не лише славним лицарским ділом, але побідою висококультурної молоді, хоч малої держави, над дряхлою і занепавшою наслідком застарілої системи велитеньскою

Росією. Сій висшій культурі і організації має японська держава завдячити, що так побідно вишла в бою з Росією на морі і на суходолі і що майже тричі сильніша російська фльота зовсім знищена, хоч та фльота була вистачена відповідно усяким вимогам новітньої техніки. Японська побіда є вислідом незвичайної саможертви і народного одушевленя побіч геніяльних здібностей японських воєвод, коли тимчасом Росія не могла нічого тому рівного виявити на боввищах.

Доси все ще навіть прихильники Японців гляділи з певного рода зневірою на наконецний вислід російсько-японської війни, але після славної побіди адмірала Тоґа устає всяка зневіра. Коли в памятній ночі лютовій Японці розбили за одним замахом російську фльоту коло Порту Артура, приписувано се нечаяному нападови без попереднього виповідженя війни і говорено навіть про нарушенє межинародного права. Алеж тепер Рождественський був зовсім свідомий того, що він мусить зустрінути ся з Тоґом і зміряти ся з ним в отвертій бою. До тогож Рождественському пособляла дуже виразно Франція під час єго плавби по Східнім океані і давала єму захист у своїх пристанях. Рождественський мав до розпорядности значно переважну силу, бо більш як подвійне число великих боввих панцирників. Одначе все те не видержало супроти моральної переваги Японців і їх геніяльного адмірала, котрий протягом кількох годин знищив всі надії Росії на успіх морского бою і затопив і розбив на корейському шляху велику фльоту, що стояла сотні мільонів. Доля команданта Порту Артура постигла також двох адміралів другої балтійської фльоти, ко-

три в японському полоні до закінченя війни будуть роздумувати про великий занепад російської держави. Страшні пораженя, яких зазнала Росія на суходолі і на морі, ще не стільки її прибили, як ся моральна перевага, як се велике враженє про непобідимість Японців, котре так страшно приголомшило керманців російської держави і підорвало на довгі роки єї доси так визначне становище поміж державами світовими. Нині вже не тільки ніхто в світі не лякає ся доси так страшного північного велита, але серед самої Росії витворило ся переконанє, що ніякі жертви для дальшої війни не зможуть подвинути її із сего занепаду, що дальші змаганя в тім напрямі були би безхосенним марнованєм людей і материяльних засобів.

Вправді гуторить ще дехто в Росії про дальше веденє війни і не можна ще нині напевно сказати, чи війна вже тепер буде покінчена, але єї вислід можна собі вже уявити. Світла побіда адмірала Тоґо відвернула від Японців велику грозу. Колиб Японці були програли сей бій, то всі їх дотепершні успіхи булиб пішли на марно, всі їх незвичайні в історії висиленя і жертви булиб пропали, а будучина Японії вельми zagrożена. На корейському шляху розходило ся Японцям о жите або смерть. Тепер може Японія виступити з рішучою ціною закінченя війни, коли надії Росії зовсім змарніли. Щоби можна дійти до сякого-такого успіху, потребувала би Росія виставити нову фльоту, а щоби здобути ся на таку річ, потреба мати десять до двайцять літ внутрішнього і зверхного спокою, о чім супроти повного розладу у внутрі Росії і думати не можна. Хід російсько-японської війни стає певним доказом, що

47

ЯРОШЕНКО.

Історична повість ОСИПА МАКОВЕЯ
(нагороджена „Михайловою премією“ 1905 р.)

(Дальше).

Микула зайшов у корчі. Саме тут у ночи загубив був який Турок білу одежу, по котру Микула був розігнав ся та не всів узяти, бо хто инший узав. У ночи діяли ся тут такі страшні річи; а тепер, дивись, так тихо довкола. Тільки здохтана трава та поломані галузи корчів свідчать, що тут були люди.

Що се лежить у корчах? Якийсь клунок чи щось?

Микула похилив ся: справді се був клунок з чимсь мягким у середині, певно з одежею. Треба взяти, може придасть ся. Микула узав клунок під паху і пішов далі у дуброву. Ходив зо дві години і не придбав нічого замітного, тільки коня, що пас траву. Крижок у дуброві було доволі — Микула передумував нераз, ходячи по лісі, що тут у хащах або в ямах можна би в потребі пересидіти лиху годину — але людей не находив і знеохочений вернув ся до тестя.

Тесть уже не спав.

— А куда ходив?

— У дуброву.

— Десь ти не боїш ся ходити?

— Чого боїти ся? Нікому з прохожих, що

мене бачать, і в думку не приходить, чого я не блукаю. Думают, що я чужа або ван помічник або хтось з людей Томші.

— А се що приносиш?

— От якийсь клунок найшов у корчах. Одежа мабуть.

І Микула кинув клунок байдуже на землю.

— Може тут гроші є? — зацікавив ся Чамчан і почав розв'язувати клунок.

У клунку була жіноча одежа.

Спершу Микула й не давив ся, та коли Чамчан розвинув зелену кацавейку, кинув оком і зацікавив ся.

— Таку саму кацавейку мала Роксарда! Може то єї?

І Микула присів на соломі та почав приглядати ся одній полі кацавейки.

— Тату! — кликнув з острахом. — Се-ж єї одежа!

— Роксанди?

— Роксанди! От маєте випалену від огню дїрку. Раз скочила іскра і випалила.

Чим скорше сягнув по иншу одежу.

— Роксанди! Роксанди! А отсе мамина хуетка! — говорив з радістю, мовби вже саму матір і жінку побачив.

— Отже вони втекли в дуброву? — здогадував ся Чамчан.

— А може вбили їх і одежу здерли? — здогадував ся Микула і побілів зі страху.

— Коли здерли, то може є кров на одежі — замітив Чамчан.

Стали шукати слідів крови і не нашли. Троха їх се заспокоїло, але загадки не відгадали. Преріжні помисли почали їм приходити до голови, але кождий мав свій гачок — сяк чи так виходила загадка.

На другий день оба з Чамчаном перешукали цілу дуброву, понаходили багато крижок, у котрих очевидно лежали перед тим люди, але родини не було. Вернули ся до намету і тут постановили, що Микула має вернути ся до козаків і шукати родини там, а Чамчан лишити ся у господаря, бо йому годі відходити, щоб не підсривали. В потребі має Микула дати знати, що зурудував.

Ніч була знову неспокойна. Козаки били Турків у ночи десь аж на полях за Брагою. Чамчан дякував Богу, що не приходили в сторону моста.

Однак козаки зробили йому і Туркам сю немилу несподіванку зараз найближшої ночи.

По півночі з четверга на п'ятницю кілька сот козаків напало на міст. Одні грабили намети, а другі завзяли ся звівечити міст. Порубали одну браму і поруча, підложили вже огонь у кількох місцях — так собі господарили, як дома. І вступили ся завзяті душі тільки тоді, коли цілий низший турецький обоз заворушив ся і тисячі Турків почали синати ся з горбів над Дністер.

В отсю хвилину Микула рішив ся вернути до козацького обозу; вхопив клунок, що найшов у дуброві, казав наляканому Чамчанови стер-

рішення морської війни є важніші в наслідках як рішення сухопутної війни. Росія має ще вправді велику армію під проводом нового полководця в Манджурії і мимо страшних дотеперішних поразень Росія не є ще зовсім зломана і царські дорадники будуть наставати на дальшу війну.

Знищене російської флоту відняло однак Росії всякі вигляди на удержане свого становища в Східній Азії, тепер вже нема для неї вибору між війною а миром, бо хоч як прикро покорити ся перед Японцями, то вже годі вирвати їм успіхи осягнені. Бій на корейським шляху знищив давню Росію, а тепер буде потреба довшого часу, щоби она відродила ся на новітніх основах і двинула ся до давного значіння. Тепер вже ніхто не буде в світі сумнівати ся, що дальша війна була би безуспішна і навіть союзна з Росією Франція не могла б їй зробити ліпшої прислуги, як довести до мира. Володарство в східній Азії проминуло для Росії безповоротно, а тепер жеде її велика і трудна задача внутрішнього перестрою держави на конституційних основах. Але наколи Росія хоче на ново відродити ся, повинна зірвати із збанкрутованою самовладою і централізмом а признати рівні права всім народам в ній поселеним. Тут повинна також позбутися тих лихих дорадників, котрі в об'єдненню і обрусенню, в оправославленню бачили спасення і силу Росії, а довели до її упадку. Пора подумати о тім, що не тільки Польща, Фінляндія і ин., що ще так недавно втішали ся окремими свободами, повинні знов відзискати давні свої права і свободи, але й українсько-руський нарід, котрого свободу загарбали російські володарі наущені московськими воєводами, вижидає рівноправности і признання належних йому прав.

Католицизм в услугах польонізації.

Справу переходу холмських та підляських унійців «на польське» трактує «Нава» з ширшого становища в статі «Знаменна подія», де подавши статистичні дані про віроісповідні відомости холмської та підляської губернії, пише ось що:

«Всі майже унійці на Підлясію (з дуже малими виїмками) се правдиві коренні Українці. Справедливість отже людська і Христова вимагала, аби католицькі священники, які мали спро-

гти ся, перебіг міст і побіг за козаками, що втікали стежкою попід берег Дністра. Тільки вночі, коли чоловік не пізнавав чоловіка, можна було робити безкарно такі збитки, як робили козаки, і втечи без втрати.

Микула наздогонив козаків і почав разом з ним лізти у верх на беріг, де вже недалеко були козацькі окопи.

За часок і він уже сидів у безпечнім місці.

Саме двіло. Микула розглядав ся довкола і не пізнав добре місця. Се-ж ліве крило обозу, а окопи лежать якось не так, як перше. Чому се? — спитав ся він в одного козака.

— Зголодніли ми, бачиш, — відповів той — тай треба було ремінь дальше спиняти.

Микула зрозумів. В обозі поменшало і людий і достатків: крім того з причини готового моста праве турецьке крило зсунуло ся ближше до Дністра — треба було козацькі окопи цофнути дальше, а давні розкинути.

Тільки дев'я настав, Микула війшов в обоз, шукати своїх. Здавало ся йому, що він тут найде їх, або хоч розвідає дещо у козаків, що у вівторок нападали на той бік Дністра. Може вони що знають, може захопили в дуброві рідину може... може...

Микула вже й сам не знав, що таке має почати, щоби довідати ся, що стало ся з рідною.

(Дальше буде).

мигу бодай потайки заспокоювати релігійні потреби українських вірних, заховувались між ними як священники Христа, а не як місіонарі чужої народности. Але робилось інакше.

«До 1863. р., коли холмщина була ще прилучена до Королівства польського і від року 1863. до нинішних часів польське духовенство вміло так старанно ходити коло повірених своїй опіці душ, що чисто руска колісь дієцезія стала ся нині чисто польською. Що більше! Поляки так виховали унійцке духовенство і народ, що вони тепер не тільки відпекують ся своїй народности але навіть свого обряду! І здаєсь, не довго почекаємо, а ціла Холмщина перейде отверто по звиснім толеранційнім указі не тільки в табор Польщі, але також і в табор латиньскої».

«Таким чином завдяки польському католицизмови готові ми стратити пів мільона українського народу, число, якого легковажити годі. Коли однак пригадаємо собі, що ми колісь мали і князів і графів і воєводів і шляхту і міщанство і інтелігенцію, і що Русь без них якось живе і жити буде, то й зменшене нашого табору о пів мільона і так вже спольщених та національно здеморалізованих Холмщаків не дуже нас заболить і ослабить. Але ми, з нашого церковного становища, мусимо тут піднести інший, вельми важний і знаменний факт.

«Унійцка дієцезія в Росії переходить на латиньство і з української стаєсь польською. Отсе наслідки унії з Римом — можуть нам сказати православні і чи не слухно?

«Слова звисного папи, що через Русинів може наверхнуться цілий Схід, відносять ся тільки і то виключно до унії. Як привязаний український і великоруський народ до східного обряду, се річ кождому аж надто звісна. Він більше привязаний до обряду, як навіть, можна сказати, до самої віри. Різниця між православем а католицизмом, різниця догматичної, він або не розуміє, або байдужий до неї. Головна річ у него се обряд. Свого обряду не покине він за жадну ціну. І річ природна. Він з тим обрядом зжив ся, він его розуміє, церковна мова для него не те, що латинська по латинських костелах. Східний обряд се обряд дійсно славянський. Ми бачимо, що навіть серед Славян латинників слідна тепер велика симпатія, ба навіть агітація за славянським обрядом. — А тут вірні по східному обрядови переходять в латиньство, бувші унійці польщать ся...

«Отсей один приклад може знеохотити до унії раз на все цілай Схід. Бож загального переходу до унії цілого Сходу — відай годі надіятись. Можливий тільки частинний. А хтож тепер, памятаючи на Холмщину, схоче наражати на небезпеченство і свій дорогий славянський обряд і свою ще дорожину народність?

«Повторяємо ще раз: Мріти про наверхнене східних (східного обряду) Славян на латиньське католициство, се значить мріти про річи цілком неможливі; надіятись позискати їх для унії, се ізза трактованя нас в Галичині, а остаточно по нинішних подіях в Холмщині — річ майже немислима.

«Ось такі плоди діяльности католицького польського клира. Замість дбати в першій мірі о позискане чим раз більше душ для Христа, для Его правдивої Церкви, він журить ся і працює передовсім для иншої ідеї і через таку свою неоглядну працю наносить тій Церкві необчислену шкоду.

«Але тут, в сю справу, в справу Підляся, повинен конечно вглянути Апостольський Престол. Від него залежить остаточно рішення холмського питання. А се питаня, як кажемо, є першорядної ваги, бо від него може залежати в цілости питаня т. зв. східне. Коли Полякам позволить ся ширити між руським народом безкарно спеціальний польський католицизм, коли цілому Сходови поставить ся за взір католицизму — отсей їх католицизм, так тоді працям католицизму і уніє в нинішних православних славянських землях!»

Япаньско-російська війна.

Вселюдське значіння.

Хотяй ще і не певні описи морської битви коло Чуміми, а в великій часті певно і скомбіно-

вані для ужитку широкої публіки, то всеж таки читає ся їх зо страхом, бо вислід єї є прямо переражаючий.

Скільки то людської праці, скільки людських істот впало страшною жертвою війни! Та ще при тім поразкає страшна нерівновага в битві: супротив російських величезних страт, Япанці понесли тільки дуже малі шкоди, принявши навіть сю обставину, що они їх ще зменшають. Такий вислід є для вселюдської ідеї мира тим небезпечніший, бо доказує, що воєнне ремесло є інтрантне. Цар зі своєю оливою галузкою покпив ся ґрунтовно, а мікадо своєю довголітною, інтензивною працею над змодернізованем япаньської армії і флоту здобув собі неувинений вінець слави; велика Росія зруйнована на десятки літ, або й столітя, а мала Япанія станула в ряді первостепенних держав. Чиж се не небезпечний примір для инших народів і держав, щоби всі свої усяля звернути на мілітарне поле, всі свої надії поклати на досконалисть вооруженя і воєнний дух армії і народа? По довгим періоді мира може дочекаємо ся ще кривавих воєн. Після бурської і япаньської війни може они будуть становили дальший лавцух народних крамол та масових убійств. Се тільки один доказ більше, що людська історія в своїм розвою не іде прямою лінією до поступу і гуманности, а філясто то підносить ся то упадає то зближує ся до ідеї досконалости, то від неї віддаляє ся.

Подробиці погрому.

В своїм дальшій справозданю з д. 31. мая адмірал Тоґо потверджує і справляє свої давнійші вісти про страти Росіяв.

Між иншим зачисляє «Алмаза» до потонувших, який, як звісно, доплив до Владивостока, а «Жемчуга» вичеркнув з листи потонувших, хотяй дотепер нема ні звідки про него вістки. «В остаточнім висліді — реасумує вкінци Тоґо — головна сила російської ескадри є 8 лінійних кораблів 3 панцирні кружляки, 3 панцирники до оборони побереж, будь потонули, будь стали полонені. Велика частина другорядних кружляків та инших кораблів меншого значіння стала також знищена, так що цілу російську ескадру під зглядом практичного результату належить уважати за знищену.

Що до япаньських страт, то адмірал Тоґо стверджує ще раз після справоздань, надісланих йому командантами, що підчас атаки вночі 27. мая потонули 3 торпедові лоди ч. 34, ч. 35, і ч. 60. Велику часть залогов сих торпедовців уратовано. Окрім сего — запевнено Тоґо — ми не стратили жадного корабля. Шкоди, які понесли наші великі кораблі і торпедові лоди, не є знатні, так що жаден корабель не був змушений вицофати ся з боевої акції. Загальні страти в людях по нашій стороні обчислюють на 800 людей. Велике число кораблів, яке брало уділ в битві, велика розтяглість боевої лінії, некорисна погода при сильнім вітрі, яка не дозволяла бачити дальше, як на 5 миль (морських), справили, що підчас битви я не міг мати на оці всіх дивізій, які стоять під моїми розказами. Битва трівала два дні і дві ночі. Наші відділи атакували неприятеля, який розбіг ся на всі сторони. Кілька дивізій має ще сповнити повірене їм завдане, стояче в звязи з битвою, так що вще кілька днів потребає, заким буду міг переслати подрібне справоздане.

Натомість з російської сторони подають страти Япанців в більших розмірах, але все таки не перевищаючі гибели двох-трех кружляків. Іменно капітан кружляка «Алмаз», який уійшов ціло, оповідає про битву, що зразу 27. мая показали ся тільки чотири неопанцирені япаньські кружляки. «Імператор Николай I.» розпочав огонь, після чого кружляки цілою силою пари цофнули ся назад. Адмірал Рождественський розказав ескадрі їхати дальше, сформувавши єї в 4 колоюни боевої лінії. Кораблі, що зближали ся до неприятеля, отворили живий огонь. Япанці старали ся окружити нашу флоту. На панцирнику «Князь Суворов», який вів завзяту борбу, вибухнув 5 разів огонь, який погашено за кождим разом. На кораблях «Наварин» «Адмірал Сенявин» «Ген. адм. Апраксин» і «Адм. Ушков» не понесено більших страт. Завзята, немилосерна борба зачала ся пополудни

і тревала до пізна в ночі. Під вечір представляв ся слідуєчий образ: помітничі кружляки «Русь» і «Ураль» потапали, «Імператор Николай I» перевернувся так, що перед пішов до гори, «Орел» з відстріленими комивами і щоглами стояв в полуміні, «Аврора» влучена кілька разів стратила також щогли. Два судна типу «Бородино» положили ся на бік, але держали ся пов-рх води. З японських кораблів потонуло три: один 3-комивовий, один типу «Нішім», третій незнакого типу. Перед заходом сонця відперто атак торпедовців. Здає ся, що Японці пересаджують розміри своєї побіди. Адмірал Небогатов дістав ся до неволі, бо «Імператор Николай I» вивернувся. Адмірал Рождественський в суботу вечером дав сигнал: «Перервати огонь, неприятель цофає ся». Атак торпедовців розпочав ся на велику скалю в ночі. Велика філя вчинила, що ушкоджені судна почали потапати. Командант Альмаза заявив, що бачив, як потапали: одна японська канонірка і один японський кружляк.

Що до причин небуралого погрому Росиян подають з Петербурга, що головною причиною его був факт, що машиністи в хвилі, коли розпочала ся канонада, покинули свої становиска і тому не стало кораблям пари, они не могли виконувати рухів, яких вимагали адміральські прикази. Деякі навіть твердять, що ся зрада є наслідком російських революціоністів, які ширили свою пропанду між залогою ескадри. Впрочім не одні машиністи допустили ся зради. Поражене одні вражінє в Петербурзі викликало донесенє, що залози кораблів «Николай I», «Орел» і «Апраксин» примусили офіцірів до вивішення білої фани і піддання. Другий офіцір на кораблі «Орел», який хотів висадити судно у воздух, внаслід жертвою зрадників: залоза его побила так тяжко, що лежить смертельно хорий. На інших кораблях російські моряки зовсім потратили голови серед убойного граду японських стрілів і скакали наосліп в море, дезертеруючи зі своїх становиск. З російських адміралів Рождественський є ранений в чоло, в плечі і ноги і боре ся зі смертю, адм. Фелькергам, як доносить бюро Райтера з Токіо, згинув на панцирній вежі лівійного корабля «Ослабля», а Небогатов впав до моря разом з залогою «Николай I», який в наслідок торпеди перекинувся зовсім і з моря вилетіли адмірала Японці до неволі. Тоґо може тепер тим повеличати ся, що вже перебув пять російських адміралів, не вчисляючи Алексієва, іменю: Макарова, Вітгефта з портартурської ескадри і теперішних трех з балтійської флотії. Що до Смирнова доносять з Владивостока, що «Громобой» нігде не вийшов з пристани і вістка про его гибіль і адм. Смирнова є безпідставна.

ВІД АДМІНІСТРАЦІЇ. При зміні місяця просимо наших Вл. Передплатників о скорє відновленє передплати, зглядно о вирівнанє залеглостей та о приєднуванє нам нових передплатників.

НОВИНИ.

— **Календар.** В суботу: русько-кат: Констанція; римо-кат: Клотильда. — В неділю: русько-кат: Василія; римо-кат: Квірина.

— **Дорічний попис і концерт «Сокола»** в великій салі Фільгармонії зібрав вчера, мимо хорошої погоди, поважне число львівської публіки, яка виловила салу майже битком. З багатой програми інтересувала зарівно так гімнастична часть вечера, як і артистична. Миле вражінє на сцені зробила поява девяти львівських Соколик і учениць «Сокола», які виконали вправи тростинками з належною грацією, однакщо до перфекції в строгости темпа, мусять взяти собі за взір свої стани славських товаришок, які тогидь прямо електризували видців живостию і точностию своїх рухів. Другою, вельми интересною точкою були вправи питомців дяківської бурси, які віддали довгі і скомбіновані вправи зі списами, наслідуючі олімпійські гри. Не менше подобали ся і вправи «Соколик» на кони, де мож було подивляти надзвичайну справність гімнастикуючих, а також і на вільно стоячих драбинах, хотяй виконано ті послідні вправи трохи за повільно.

Тажко в артистичній части вечера наші Соколи постарали ся о новини і атракції. Передовсім треба тут зазначити, що виконано аж

три інструментальні новости на повну оркестру своїх композиторів, іменю гальоп «Позір» д-ра Я. Лопатинського, Н. Вахнянина арию «По морю», інструментовану композитором на оркестру і «Музику до вправ» Я. Ярославенка. Четверта новість «Любощі» Ярославенка відпала з причини, що військова музика не мала часу вивчити ся єї, що і не диво при теперішнім «горячим часі», де всі музики заняті на цілий сезон по городах. Виконанє сих творів подобало ся загально і становило хороше тло до виконуваних вправ, а засвідчило заравно про старанність та підприємчивість наших Соколик, які своєю діяльністю старають ся поширити і поглибити як найбільше.

Під зглядом артистичного виконаня пальма першенства належить п-ні Лопатинській, яка з правдивим перенятєм віддала трудну арию Сантудци з Масканьото опери «Сцилліське парубоцтво» і відтак чудову арию Лисевка «Хиба тільки рокам цвисти». На гримкі загальні домаганя додала артистка «Ой не світи місяченьку». В голосі п-ні Лопатинської, як і в єї трактованю піснї, видко безнастанний поступ, з яким она зближує ся до вершини співацької геніяльности. Жаль тільки, що такий талант марнує ся для опереткових дрібниць на чужій сцені, колиб міг в поважнійших завданях сяяти в повнім блеску на своїй рідній.

Хор львівського «Боява», який виконав Кишакевича «До бою» і Вахнянина «Живем, живем!» не моделював вправді, але виконав обі пісні чисто і з прецвизію. Та всеж таки бодай в середній части кантати Вахнянина «Живем живем!» можна би жадати більше модуляції для зілюстрованя чудового уступу: «як наш Дністер пливе... Мусимо тут піднести гарне виконанє соля п. Волошиню, як і взагалі знамените розположенє тенорів, чого не можна сказати про басів, які взагалі є за слабкі і за мало звучні в хорі «Боява». З тим всім публіка дуже щиро нагородила виконанє обох точок, а можемо мати жаль до «Боявістів», що на загальне невмовкаюче домаганє не докинули єще якого надатку зі свого безсумнівно багатого репертуару. Коли хочемо нести пісню, так не скупім єї бодай для своїх!

Деклямація п. К. вірши Федьковича «Довбуш» була віддана зі зрозумінєм і перенятєм, однак так невиразно, що більшу половину гарного оповіданя слухачі або не дочули, або не зрозуміли. Се ослабило єї вражінє, якеб вона безперечно викликала.

Зібравши разом все сказанє, мусимо признати львівському «Соколови», що і сего року, як і попередних оправдує своїм виступом єю симпатію і поперте, якими дарить его ціла суспільність. Понявши широко своє завданє, яке се висказав др. Конач в хоршій промові, виголошеній з жаром на початку вечера, Соколи з розвиненим прапором фізичного і духового відродженя нашего народа ідуть твердим кроком до визначеної собі мети, зєднаню солідарности та незломної витривалости. Щастє їм Боже на добре діло!

— **Нові переписні листи.** Накладом комітету руської «Вакаційної оселі» вийшла серія ілюстрованих переписних листків, які можна уважати за вершок інвенції в тій області. Серія зложена з 10 карток подає на кожній портретик одного з наших письменників з підписом, короткою житєписню і его літературною діяльністю. На картках сеї серії поміщено портрети: Котляревського, Квітки, Артемовського, М. Шашкевича, Гребінки, Шевченка (три з різних дїб життя), Костомарова і Кудїша. Друк виконаний зовсім добре на різнобарвній текстурі, а картка по обох сторонах замкнена густовною рамкою в сецесійнім укладі лівій, представляє ся дуже елегантно. Гарне виконанє і незвичайно низька ціна сих карток причинить ся певно до їх широкого розповсюдженя, тим більше, що дохід з них призначений на руські вакаційні оселі. Серія (10) сих карток коштує всего 50 центиків, а можна їх дістати в «Сокільськїм Базарі» в книгарні Тов-а ім. Шевченка і в «Нар. Торговлі» у Львові а також можна замовляти в секретарки комітету п. О. Барвінської (Львів, Собієтска 5). Замовленя на провінцію полагаджує ся сейчас. Русини на провінції повинні жадати тих переписних листків по всіх торговлях і книгарнях.

— **Великий фестин з музикою** уряджує товариство «Руська Захоронка» дня 19. червня в другий день «Зелених свят» на горі Замковій на цілє свого товариства. Програма фестину богата і оригінальна, та гарнійша єще цілє, на яку дохід призначений. За гріш зібраний з сего фестину сотка бідних-блїдих руських дітїй буде переводити час вакаційний не в темних норах, по яких єї бідняки мешкають... а в ясных чистих комнатах двох руських захоронок та на свіжїм воздуху, котрого діти захоронок уживають будьто на проходах будьто в малім городці при захоронці. Сподіємо ся тому, що всі руські родини зі Львова возьмуть участь в фестині, що приведуть туди і діти, для котрих приготавлиють ся гарні несподіванки.

— **Музичний кружок тов. «Академічна Громада»** пригадує, що концерт в Надвірній на будову народного театру відбуде ся в неділю дня 4. с. м.

Всячина.

— **Відень серед лісів.** З Відня доносять, що тамошна рада громадска рішила окружити місто вінцем лісів і лук і призначила на переведенє того предложєня поки що 25 мільонів корон, котрі будуть покриті позичкою.

— **«Япанська» шутка.** Один з львівських купців при Марійській площі перебрав оноді своїх двох субєктів в япанські костюми і пустив чутку, що до его торговлі зайшло двох родовитих Япанців. Було се другого дня потім, як нашіла вість про побіду япанської флотії, тому перед торговлею зібрали ся товпи елегантних волоцюгів та хлонців і почали кричати «банзай». З початку та рекляма подобала ся помисловому купцеві, але поліція була иншої думки і взяла ся розговяти товпу, через що ще більше напливало людей на пл. Марійську. Вкінці і купцеві не стало терпцю і казав обляти товпу водою з гідрантів. Мимо сего хмарн народа вижидали від 4. год. по пол. до 8. вечером перед торговлею, поки єї не замкнено. За даванє причин до збїговиска япанська поліція певно покарала би виновника.

— **Процєс о торговлю живим товаром** відбув ся оноді перед карним судом у Львові. Обжалований був Львовянин Іре Буб або Мінцер, батько 5 дітїй, замешкалий в Бомбаю і Регіна Федербуш, кравчиха, замешкала у Львові. Обоє обжаловані о то, що 15-літню дівчину, Єтті К., швачку, вивезли до Будапешту, а потім до дому розпустили в Індї. При розправі вийшли на яву такі подробиці: Єтті К. мешкала при родичах у Львові і займала ся кравецтвом. Любив ся в нїй молодець, котрий відступив єї за 100 зр. одному баронові. Незабаром познакомив ся з Єттю Іре Буб, котрий на порученє своєї матери, що удержувала публичний дїм в Бомбаю, приїхав до Галичини по свіжий товар. Був намовив дівчину при помочи Регіни Федербуш поїхати до Будапешту, нїби на посаду касиєрки, а звідти по трех днях вїхали обов до Бомбаю. Тут затягнуто єї силомїц до публичного дому. Дівчина заробляла по 20 зр. денно, однак ті всі гроші забирав від неї Іре Буб, що жив єї коштом з цілою родивою. З Бомбаю вивезено нещасну дівчину до Кольombo і тут діяла ся та сама історія. Відтак перевів Буб Єтту до Каїра в Єгипті, де заробляв при єї помочи денно 18 зр., котрі ховав до власної кишені. В Каїрі уда-ло ся якоесь дівчині дістати ся до австро-угорского консуляту, котрий дізнавшись про поведе-нє Іре Буба, велів его арештувати і відставити до Львова. Нещасна дівчина вернула також до родини. Львівський суд по переведеню розправи засудив Іре Буба на рік тяжкої вязниці, Регіну Федербуш на 3 місяці тяжкої вязниці, а діда Буба за кривоприсягу на 2 місяці тяжкої вязниці.

— **Поворот реакції в Росії.** З Петербурга доносять, що в Росії заносить ся на поворот реакції. Победоносцев має обсадити місце пресеаса комітету міністрів по Вітїм, який має услупати. Що реакція вже почала ся, можна вносити з того, що права рука Плевого і его спільник у всіх поганих плянах, тайний радник Стишинський став іменований начальником головного заряду рільництва, інституції, яку утворено по звнесеню міністерства рільництва. Сей Стишинський був заступником міністра внутрішних справ. Коли по убієстві Плевого прийшов до керма кн. Святополк-Мірський, тоді дав Стишинському сейчас димісію. Реакційні круги в Росії надїючя ся побіди флотії Рождественського, вже заходили ся коло царя, аби він не заводив ніяких реформ. Може бути, що знищенє російської флотії на япанськїм морю причинить ся до звищева заходів реакціоністів.

Гумористичний кутик.

— Наша будучність є на мори! — сказав Вільгельм II.

— А наша будучність під морем! — сказав Микола II. на вість про погром Рождественського.

Посмертні оповідки.

— **Антін Ільницький,** ревідент залізниць, упокоє ся у Львові дня 31. мая в 58. році життя. В. е. п.!

Телеграми

з дня 1. червня.

— **Будапешт.** Угор. бюро коресп. доносить, що заряд партії Банфіого рішучо заперечує вість про розвизанє того сторонництва і злуку его з Кошутівцями.

Білгород. Православний митрополит Інокентій помер.

Льондон. Рождественський лежить тепер смертельно хорий воднім з япанських шпиталів. Стверджено у него пукнене черепа. Лікарі заявляють, що може вдасть ся его спасти.

Петербург. Военна рада під проводом царя в Царскім Селі ухвалила одноголосно вести дальше війну.

„Берж. Вєд.“ доносять, що супроти погрому російської флотії іменоване Пободоносцева презесом комітету міністрів з неможливе.

Берлін. Німецький парламент відрочено.

— На нагороди пильности припоручила ц. к. красва Рада шільна отсі книжочки Руского Товариства педагогічного у Львові: I. Образкові без тексту для дїтий найнижшого степеня: ч. 100 Для розривки 1'20 К. — 29. Ах яке хороше 2'00 К. — 26. Наші звірята 0'80 К. — II. Образкові з текстом для дїтий другого степеня науки: ч. 8 Звіринець 20 с. — 9. Гостинець 20 с. — 10. Забавки 20 с. — 11. Менажерія 20 с. — 96. Дїтвора 1 К. — 97. Звірята домашні 80 с. — 98. Приятелі дїтий 1'20 К. — III. Ілюстровані для дїтий третього і четвертого степеня науки: ч. 58. Казки народні ч. I. бр. 50 с. опр. 64 с. — 60, 62, 69, 75, 76 казка Андерсена бр. по 50 с. опр. по 70 с. — 63. Казки Бранчанінова бр. 30 с. опр. 44 с. — 64. Робінзон Чайченка бр. 80 с. опр. 1'10 К. — 109. Робінзон велик. бр. 1'80 К. опр. 2'20 К. — 65. Мірон: Пригоди Дон Кіхота ар. 80 с. опр. 1'10 К. — 101. Гете-Франко: Лис Микита бр. 1 К. опр. 1'30 К. — IV. Книжки без образків для дїтий третього і четвертого степеня науки: ч. 109. Робінзон великий бр. 1'50 К. опр. 1'80 К. — 1. Малитвенник нар. опр. 30 с. опр. в полотно 40 с. — 3. Китиця желань 3 розш. вид. бр. 40 с. опр. 60 с. — 4. Читанка бр. 20 с. — 13. Т. Шевченко. Кобзар для дїтий 30 с. — 15. Юл. Верне. Подорож довкола землі бр. 1'20 К. опр. 1'50 К. — 29. Мальота. Без родини опр. 1'10 К. — 54. Т. Шевченко. Кобзар бр. 2 К. опр. 2'40 К. в полотно 2'70 К. — 71. Оповідання для дїтий бр. 40 с. опр. 54 с. — 72. Коцюбинський. Оповідання бр. 40 с. опр. 54 с. — 73. О. Катренко. Оповідання бр. 40 с. опр. 54 с. — 74. Василь В-р. Подорож по краю Ліліпутів бр. 50 с. опр. 64 с. — 77. А. Кримський. Переклади бр. 40 с. опр. 54 с. — 82. Марта Борецка — іст. опов. бр. 40 с. опр. 60 с. — 84. Др. М. Пачовський. Народні думи з поясненнями ч. I 40 с. опр. 60 с. — 86. Л. Толстой. Казки бр. 40 с. оп. 54 с. — 87. О. Кониський. Поеми бр. 30 с. опр. 44 с. — 88. Покарана лож. Комедійка Кучальської 20 с. опр. 34 с. — 90. Дивні пригоди Комаха Сангвіна ч. I 48 с. опр. 70 с. — 91. Е. Ярошинська. Перша книжочка для м. дївчат 20 с. — 94. Е. Ярошинська. Друга книжочка для м. дївчат 20 с. — разом оправлені 54 с. — 92. Малий співаник 20 с. — 93. Клавдія Лукашевич. Серед цвітів, комедія в 2 дїях 16 с. опр. 30 с. — 103. Англійські казки 24 с. опр. 38 с. — 104. Е. Ярошинська. Повістки 24 с. опр. 40 с. — 106. Др. І. Франко. Абукасимові казці 60 с. опр. 90 с. — 108. Збіточник Гумфрі з англійського 70 с. опр. 1 К. — 111. Л. Глібов. Байки 10 с. — ч. III, IV, VI. В. Чайченко. Комар, Грицько, Дума про княгиню Кобзаря по 10 с. — ч. V. VII. Дніпрової Чайки. Казка про сонце та его сина, Писанка по 10 с. — 112. Історія куска хліба бр. 50 с. опр. 64 с. — V. Книжка для молодіжї шкіль виділови х: ч. 89. М. Вовчок. Інститутка бр. 40 с. опр. 60 с. — 95. Шекспір в повістках бр. 30 с. опр. 60 с. — Замовляти можна в канцелярії Руского Тов. а Педагогічного у Львові ул. Сикстуска ч. 47 або в книгарні Товариства ім. Шевченка у Львові ул. Театральна ч. 1. Хто пришлє гроші наперед, тому при замовленю книжок (в канцелярії Товариства) на квоту 10 К. вислає Товариство книжки оплатно, а від надвижки дає 10% рату. При замовленях низше 10 К. (на наші книжки) треба дочислити оплату поштою. — Книгарня Р. Тов. пед. у Львові.

Книгарня Наукового Товариства ім. Шевченка у Львові (ул. Театральна ч. 1) повідомляє, що має на складі отсі новини: II том „Історії України Русів“ Грушевського, II вид. брош. 7'50 К. опр. в полотно 8'90 К. опр. в півширок 10 К. Лелкого „В горах“ гарно оправні по 2 К., „За красою“, альманах в честь Кобилянської, брош. 3 К. опр. 4 К. — При замовленю оправлених книжок просимо п. д. вати, якої краски має бути оправа.

Colosseum

в пасажи Германів

при ул. Солянній у Львові.
від 1. червня до 16. 1905.

Нова сензаційна програма.

Щоденно о 8. год. вечер представлєнє. В неділі і сьвята 2 представлєня о 4. год. попол. і о 8. год. вечером, Що п'ятницї High-Life представлєнє. Білєти вчасніше можна набути в конторі П'льона при ул. Кароля Людвика ч. 9. З куплєним білєтом на фотелі, льожі, I-рядні крісла можна їхати даром на представлєнє омнібусами Кольосоєу, які ждуть коло Віденської Каварні.

Читайте! Читайте!

Новєе виданє Творів ТАРАСА ШЕВЧЕНКА

коштує лише 2 корони!

Товариство „Просьвіти“ бажуючи, щоби в кожній руській хаті находили ся Твори Тараса Шевченка, видано сими днями найдешевший збірник сих творів п. з. „ПОЕЗИИ Т. ШЕВЧЕНКА“. Книжка, оправлена в полотно з золоченими вистисками, може бути найгарнішою окрасою руських хат. Папір веліновий, формат на взір європейських клєєвків, сторін 698.

При замовленю 10 прим. даємо 10% опушту. Вислає ся тільки за надісланєм 2 кор. 30 сот. на адресу: **КАНЦЕЛЯРИЯ „ПРОСЬВИТИ“ у ЛЬВОВІ** (Ринок ч. 10.).

Житки **СОКІЛ** можна набувати в „Сокильскім Базарі“ у Львові і у всіх торговлях в краю.

Товариство взаїмного кредиту

„Джістер“

стоваришенє зар. з обмеженою порукою у Львові (Ринок ч. 10)

приймає вкладки до опроцентованя на 4 прд. і оплачує за вкладчиків податок рентовий; для ошадження коштів посланки можна прислати гроші чеками Щадниці поштової; вкладати може кожний, навіть і нечлєни; на жаданє звертає ся вкладку кожного часу, навіть без виповідженя (за есконтом).

ПОЗИЧКИ уділяє „Джістер“ своїм члєнам на 6 прд. силату гіпотєчних позичок розкладає ся до 15 літ; при 30 ратах 1/2-річних, виносить рата амортизаційна (на капітал і відсотки) 5%; до позичок вимагає ся першої гіпотєки або доброй поруки.

На парцеляцію і купно більших обшарів треба звертати ся за позичками до „Джістра“.

Члєнами можуть бути тільки члєни обезпечєні в „Джістрі“.

Чистий зиск розділяє ся межї члєнів яко дивідєнди від уділів і на добродійні цілі. — Дотєпер уділів „Джістер“ на церкви, бурсї, школи і т. д. **31.738 К.**

Стан фондів Товар. кредитов. „Джістер“ 31/12 1904

Вкладки:	1.783.673 К.
Удїли члєнів:	133.117 К.
Ф. резервовий і ин.:	26.576 К.
Позички уділені:	1.616.402 К.
Цінні папєри:	123.627 К.
Львовації:	169.456 К.
На рах. біжучім:	81.968 К.

Всі калєндарі і часописи можна набувати в „Сокильскім Базарі“.

Розклад залізничних поїздів від 1. мая 1905. (Час середно-європейский).

о год.	Приходять до Львова (головний дворець):	о год.	Відходять зі Львова (головний дворець):
6:00	з Кракова, Берліна, Відня, Праги, Хирова	6:15	до Іцкан, Яс, Потутор, Керезмезе, Чорткова
6:10	з Іцкан, Чорткова, Калуша, Дєлятина (чер. Коломию 1/2-30/9 вкл. в нед. і сьвята), Керезмезе	6:30	до Підволочиск, Київ, Одєси, Бродів, Гусятина,
7:30	з Рави рускої, Сокала	7:30	до Лавочного, Пешту, Калуша, Борислава
7:20	з Підволочиск, Одєси, Київ, Бродів	6:55	до Яворова
7:29	з Лавочного, Пешту, Борислава, Калуша	8:25	посп. до Кракова, Відня, Берліна, Праги,
7:50	з Рави рускої, Сокала	8:35	до Кракова, Відня, Праги, Осьвєнцима
8:05	з Станіслава, Жидачєва	9:00	до Самбора, Хирова, Івонича, Н. Санча,
8:15	з Самбора, М. Ляборча, Сянока, Хирова	10:55	до Іцкан, Калуша, Потутор
8:18	з Яворова	9:20	до Підволочиск, Одєси, Київ, Бродів, Дєлятина, Заліщик
8:50	з Кракова, Відня, Берліна, Варшави, Праги	11:10	до Белзця, Сокала, Любачєва
11:45	з Ярослав, Стрия, Борислава	2:00	посп. до Підволочиск, Київ, Одєси, Бродів, Копичинєць, Чорткова, Заліщик, Гусятина
10:35	з Рішєва, Лавочного, Калуша, Любачєва	2:40	посп. Іцкан, Потутор, Калуша, Чорткова, Керезмезе
11:05	з Коломиї, Жидачєва, Потутор, Керезмезе	2:50	посп. до Кракова, Відня, Берліна, Праги
11:55	з Підволочиск, Гусятина, Копичинєць, Козови	2:55	до Лавочного, Дрогобича, Калуша
1:30	посп. з Кракова, Берліна, Відня, Праги, Н. Санча	4:10	до Рішєва, Любачєва, Хирова.
1:40	посп. з Іцкан, Чорткова, Калуша, Заліщик, Кіц-з Самбора, Яєла, Сянока, Івонича	4:20	до Самбора, Хирова, Сянока
11:50	посп. з Підволочиск, Одєси, Київ, Бродів, Грималова, Гусятина, Копичинєць, Козови	5:58	до Яворова
2:30	з Стрия, Тухлі (10/2-30/9), Сколього (1/2-30/9)	5:50	до Коломиї, Жидачєва, Керезмезе (1/2-30/9)
3:45	з Яворова	6:35	до Кракова, Відня, Берліна, Варшави, Праги,
4:32	з Сокала, Белзця, Любачєва	6:25	до Лавочного, Пешту, Хирова, Борислава, Калуша
5:00	з Кракова, Берліна, Відня, Праги, Осьвєнцима	7:30	до Рави рускої
5:25	з Іцкан, Жидачєва, Калуша, Новосєлиці	9:00	до Підволочиск, Київ, Одєси, Бродів
5:45	посп. з Кракова, Відня, Берліна, Праги, Івонича	10:05	до Перемішля (1/2-30/9 вкл.), Хирова, Івонича
8:40	з Іцкан, Чорткова, Потутор, Керезмезе	10:40	до Іцкан, Чорткова, Заліщик, Дєлятина, Сучави
9:10	з Кракова, Відня, Берліна, Варшави, Праги	10:55	до Самбора, Хирова, Закопаного
9:50	з Самбора, Хирова, Санча, Яєла	11:00	до Кракова, Відня, Броцлава, Варшави
9:20	з Підволочиск, Київ, Одєси, Бродів, Копичинєць, Заліщик, Скали, Іваня п. пустого, Гусятина	11:05	до Підволочиск
10:20	з Лавочного, Пешту, Калуша, Борислава, Іваня п., Скали, Гусятина, Потутор	11:10	до Стрия, Дрогобича, Борислава
10:50	посп. з Іцкан, Яс, Царгорода, Жидачєва, Заліщик	12:45	посп. до Кракова, Відня, Берліна, Варшави, Праги
12:20	посп. з Кракова, Берліна, Варшави, Відня, Праги	2:51	посп. до Іцкан, Керезмезе (від 1/2-30/9), Калуша
2:31	на дворець „Підзамчє“	4:15	до Кракова, Відня, Броцлава, Берліна, Праги,
7:00	з Підволочиск, Одєси, Київ, Бродів		з дворця „Підзамчє“
2:15	посп. з Підволочиск, Київ, Одєси, Бродів,	6:43	до Підволочиск, Бродів, Київ, Одєси, Гусятина
5:15	з Підволочиск, Київ, Одєси, Бродів, Заліщик, Потутор, Іваня п. пустого, Скали, Гусятина, Грималова	11:15	до Підволочиск, Київ, Одєси, Бродів, Потутор
	з Підволочиск, Київ, Одєси, Бродів, Копичинєць, Чорткова, Заліщик, Іваня п., Скали, Гусятина	2:13	посп. Підволочиск, Бродів, Київ, Одєси, Гусятина
10:02		9:21	до Підволочиск, Київ, Одєси, Бродів

ПОЇЗДИ ЛЬОКАЛЬНІ.

Приходять на головний дворець:	Відходять з головного дворця:
з Брухович від 14/5 вкл. 10/9 6:50, 7:50 рано, 9:55 передпозуд (тільки в неділі і римо-кат. сьвята), 1'45 попол. (тільки в неділі і р.-кат. сьвята); 3:05, 4:16, 5:00 попол., 7:41, 8:55 вечером.	до Брухович (від 14/5 до 10/9 вкл. 5:50 рано, 8:30 рано (тільки що неділі і сьвята р.-кат.); 12:30 попол. (тільки що неділі і сьвята р.-кат.); 2:10, 3:20 попол., 6:10, 7:30 і 7:55 веч.)
з Янова 8:18 рано, 1:15, попол. (від 1/5 до 30/9 вкл.), 4:32 попол., 8:45 вечером (від 14/5 до 10/9 вкл.) і 9:25 вечером (від 14/5 до 10/9 тільки що неділі і сьвята).	до Рави рускої 11:15 в ночи кожної неділі.
зі Ширця 10:10 вечер (від 1/6 до 10/9 вкл. в неділі і сьвята).	до Янова 6:55 рано, 9:15 передпоз., (від 1/5 до 30/9 вкл.) 1:35 попол. (від 14/5 до 10/9 вкл. в неділі і сьвята), 3:08 попол. (від 14/5 до 30/9 вкл.) і 5:58 пополудни.
з Любіня 10:10 вечером (від 14/5 до 10/9 вкл. що неділі і сьвята).	до Ширця 1:55 попол. (від 1/6 до 10/9 вкл. в неділі і сьвята), до Любіня вел. 2:15 попол. (14/5 до 10/9 вкл. в нед. і сьвят.)

ЗАМІТКА: Час середно-європейский рїзняє ся від часу львівського о 36 минут, а іменно 12 год. часу середно-європейського = 12 год. 36 мин. часу львівського. — Нічні години від 6. вечер до 5:59 рано обведєно рамками. — Звичайні білєти їзди як і вські інші білєти, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. можна набувати в містєвїм бюрї п. к. держ. залізницї, Пасаж Гавсмана ч. 9.